

2011

č. 5

Přelaváček

Nezapomeň! Nežárka 23.-24. červena 2011

Pozvánka

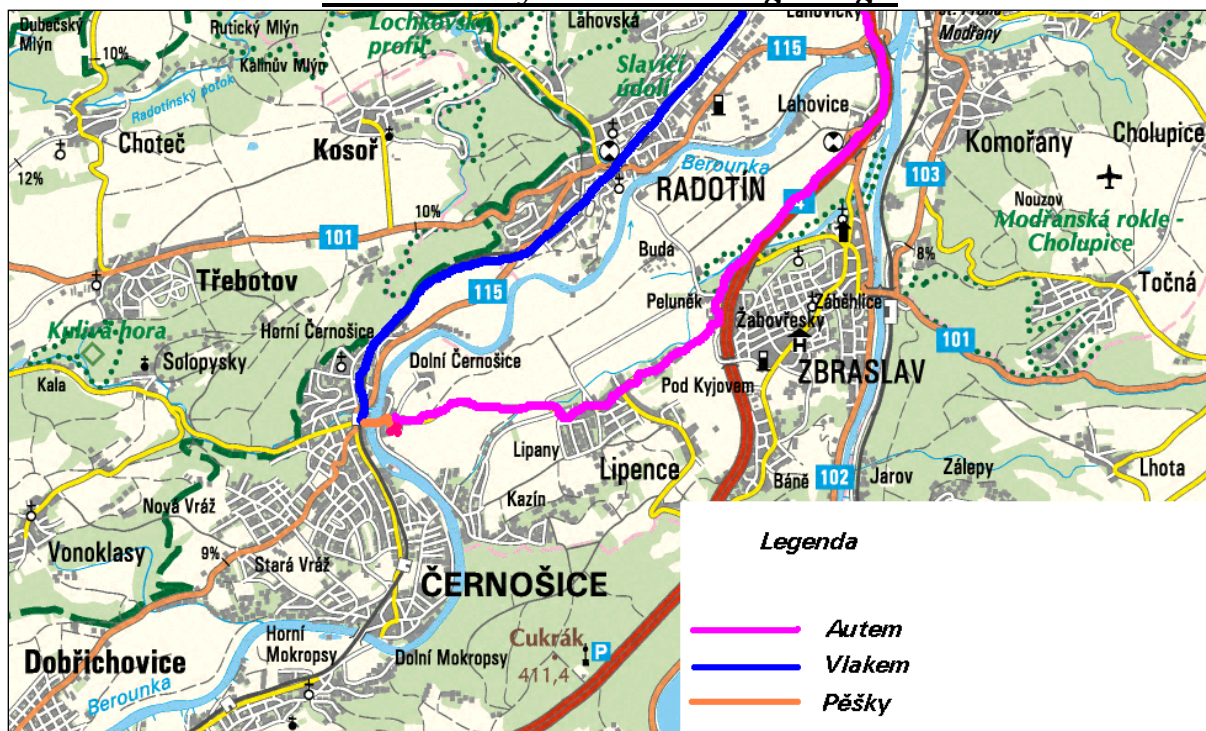
Sejdeme se výjimečně DRUHOU středu v červnu, tzn. 8. 6. 2011 u **Chinga**. Chingo zajistí slováckou kyselici, naloženou krkovici ke grilování a nealkoholické pití. Chingo by ocenil, kdyby si každý přinesl vlastní pečivo, aby bylo čerstvé, a pití které má rád, případně další klobásky na gril. Pulec se pokusí přivést na tuto schůzku Vorlíčka.

Doprava: autem do Lipenců Hudební 535, vlakem do Dolních Černošic a pak mostem přes Berounku. Odjedy vlaků ze Smíchovského nádraží: 16.23, 16.38, 16.53, 17.08, 17.23.

Hlavní skupina odjede vlakem 16.53. Vystupuje se na zastávce Černošice, hned za Radotínem nikoli až v Černošicích-Mokropsy.

Chingo prosí, abyste mu dali vědět kdo na schůzku přijde, aby věděl pro kolik lidí má vše připravit (257 921 033 nebo 602 270 222, ivane@mysfi.cz)

Pro sklerotiky: Cesta do Chingoburgu

Autem: Po Strakonické z Prahy, projedete stavbou velké křižovatky a přemostění Vltavy a Berounky v Lahovicích. Stále směr Strakonice. Pak odbočka na Lipence, pod sjezdem ze silnice pro motorová vozidla napravo směr Lipence. Po chvíli znovu doprava směr Lipence. Když projedete touto ne zrovna výstavní vesnicí, zatočíte na samém konci za velkostatkem prudce vpravo. Tam je konečná autobusu. Nalevo necháte lípu. Té si nevšímejte. V zápětí bude další křižovatka se směrůvkami: vlevo Kazín (omezení 30km/h) a Dolní Černošice (oboje označeno jako slepá ulice). Sjedete krátký kopeček podél starého kamenného plotu a tam doleva. Na silničce mezi poli minete malou budovu Telecomu s mobilním vysílačem. Po projetí dlouhých luk dojedete do obydlené části označené Dolní Černošice. Na první křižovatce odbočíte doleva a tam to je již za chatou první dům vlevo číslo 535 (ulice nese název Hudební a ten uvidíte na sloupu veřejného osvětlení). Tam stačí zazvonit a oznámit svůj příjezd.

Také můžete přes Modřany a Komořany do Zbraslavi. Přes náměstí napříč a pak zase do Lipenců, jak je popsáno shora.

Vlakem: Stačí stihnout vlak z Hlavního, nebo Smíchovského nádraží. Trať má číslo 171. Jezdí to každou půlhodinu, někdy i častěji. Vystoupíte už ve stanici Černošice. !!! Nikoli Černošice-Mokropsy !!! Je to za Radotínem první

zastávka. Ve stanici uvidíte (po odjezdu vlaku), že koleje kříží dva železniční přejezdy. Jeden je hodně frekventovaný a je za vlakem. Přes druhý jezdí auta málokdy. Je asi jakoby uprostřed toho vlaku, co jste s ním přijeli. Tak po tomto méně frekventovaném přejezdu přejdete a sejdete rovně dolů k řece, kde uvidíte lávku. Po té se dáte a po přejití Berounky půjdete stále po spoře asfaltovém chodníčku (pro Vaši informaci: právě jste opět vstoupili do Hl. m. Prahy) jaksi vlevo šikmo podél řeky. Po chvíli narazíte u nízkého, původně převoznického domku na jakousi ulici - silnici a po té se dáte. Nalevo budou v průběhu cesty dvě odbočky, ale až u třetí povede odbočka i napravo. Zde se dáte napravo a dojdete k prvním solidním vrátkům nalevo, tam bydlíme. (Čp.535).

Kdo pojedje na Nežárku tak se musí přihlásit **Pegasovi**, aby paní **Jitka** věděla, kolik má vykrmit kachen a kolik kánojí má Pegas objednat. Zatím se přihlásili: **Bobánek, Bob, Petr, Pacík, Přemík, Foki, Yško, Zub a Loulín**. Pojedje i **Lubor Dudek, Tomáš Paul**, pochopitelně **Martin Rajchl** a **Pegas**. Předpokládáme že také **Jaklub** a **Cancidlo**. Kdo další? Přihlaste se **Pegasovi** (607653540). Podrobnosti dojednáme na příští schůzce u **Chinga**.

Zápis

Sešli jsme se nejprve v hospodě u Dejvického nádraží, ale protože bylo zima, přesunuli jsme se do salóňku v hospodě „U Zívalů“, kde bylo teplo, dobré jídlo a pití a milá dámská obsluha. Jak se ukázalo, bylo to dobré zpestření pro **Loulína**, který byl s dámskou obsluhou z klubu Barrande na Matějské pouti, kde si sjeli Niagárské vodopady, nebo co to bylo, ale po tomto dobrodružství ho obsluha z Barranda asi přestala bavit, takže okamžitě okouzlit obsluhu v hospodě „U Zívalů“. Už se těšíme na další pokračování tohoto nikdy nekončícího seriálu.

Bobánek přinesl knihu „Kronika československého skautského hnutí“, kterou napsal Bruno Břečka. Jde o rozsáhlý dokumentační materiál, ale podle dobrozdání **Petra** a také **Boba Kliky** kniha obsahuje řadu nepřesností a chybných údajů, takže jako historický dokument se s ní musí zacházet opatrně. Pro zájemce, knihu vlastní **Bobánek**, který vám ji může půjčit.

Na schůzce nás bylo opět hodně: **Bobánek, Yško, Petr, Pegas, Bob, Smeták, Pacík, Kačka, Přemík, Foki Chingo, Kost'a, Zub a Loulín**. Omluvili se: **Cancidlo** (na oslavě nějakých narozenin), **Selim** v Třeboni, **Pulec** se připravoval na své kurzy intalštiny, **Hakim** sedí doma a kompiluje pětkařské adresy.

Fotky ze schůzky:

Nejprve jsme byli v zahradní hospodě u Dejvického nádraží

Foto **Kačka**:

Oddílová elita: **Bobánek a Yško**

Chingo si pozvánku na příští schůzku musel napsat, aby to nezapomněl.

Venku nám začalo být zima.... : **Pegas, Bobánek, Yško**, vzadu **Petr**, ve předu fotografující **Kačka**

....a tak jsme se přesunuli do pivnice U Zivalů: vstupuje **Kost'a**

Tady nám už bylo teplo: **Boby, Smeták, Bob, Loulín, Přemík**. Na stěně krásný obraz symbolizující naše zážitky z našich vodáckých dobrodružství v pozdním věku a využitý k napsání pozvánky na Nežárku.

Zde je vždy vážný a bedlivě vše sledující **Petr**. V případě **Yška** není jisté zda neusína. Jak se **Kačka** fotí sám z profilu je záhadou.

Na co se **Foki, Loulín a Přemík** dívají, že je to tak rozveselilo?

V pivnici fotil taky **Přemík**:

Bobánek, Smeták, Bob

Loulín a jeho představy

Loulín a jeho realita (není jisté kdo komu platí).

Bobánek navrhnul, abychom uvažovali o sjetí Sázavy od chaty **Cancidla** u Stříbrné Skalice až k domu Bobánka. Oba hoši se musí domluvit a návrh konkretizovat. **Loulín** navrhnul, aby se červencová schůzka konala u něho na chlupě v Raňkově, kousek za Benešovem. Domluvíme to u **Chinga**.

Chingo informoval o postupu přípravy zájezdu do archivu v Ústí n. L., kde s **Kačkou** nafotí zajímavé dokumenty o Pětce a **Bratřkovi** pro výstavu ke 100 letému výročí. Navštěvu v archivu zajistí **Dorka**.

Když jsme seděli v hospodě u Nádraží před domem Golfíkovy sestřenice, tak padla i zmínka o možnosti navštívit Golfíka ve Švýcarsku s tím, že uspořádá exkurzi do solivarů. Golfík plánuje přijet na příští schůzku, tak to domluvíme konkrétněji.

Večer v neděli 15. května bude happening u Karlova mostu s ohňostrojem a bude tam na Vltavě Kačka hrát. Je to u příležitosti předvečera svátku Jana Nepomuckého.

Známí lidé jsou sledovaní na každém kroku. Když **Kačka** odešel z hospody, tak se do salónku přiřítíl nějaký štamgast s vyvalenýma očima: "Heleďte, pan Stivín přišel v kabátu a odešel jen v saku..." My bychom si asi nevšimli, ani kdyby odešel nahej. Tak jsme mu zavolali, aby si pro kabát přišel. Kačka se ale hájil tím, že na to, že nemá kabát už přišel i on sám.

Příprava oslav 100 letého výročí založení Pětky

Příprava zdárně pokračuje díky tomu, že se připojil Luděk. Hlavním úkolem je aktualizovat adresář Pětkařů. Snahou bude sestavit co největší e-mailový adresář a pouze tam, kde e-mailová adresa nebude, rozešleme informaci o přípravě oslav poštou. Zatím na seznamech pracují Luděk, Hakim, Pacík a Rud'a. V průběhu května budete všichni, kdo Plaváčka dostáváte požádáni o pomoc při aktualizaci adresáře.

Bobánek domluvil s Dalmem, že pomůže s rozesíláním informací.

Vtipy

Evropské stupně hrozby terorismu pro rok 2011

(Autor anglického originálu je John Cleese, britský spisovatel, herec a dlouhán.)

Angličané se vzhledem k teroristickým hrozbám z poslední doby cítí ohroženi a zvýšili proto stupeň pohotovosti z "Rozladění" na "Namíchnutí". Stupeň pohotovosti však může být brzy znovu zvýšen na "Podráždění" nebo dokonce na "Mírné naštvání". Angličané nebyli "mírně naštvaní" od roku 1940, kdy během bombardování Londýna téměř došly zásoby čaje.

Teroristé byli přeřazeni z kategorie "Únavní" do "Zatracená nepříjemnost". Britové naposledy vydali varování před "zatracenou nepříjemností" v roce 1588, když hrozil útok španělského loďstva.

Skoti zvýšili svůj stupeň pohotovosti z "Nasrání" na "Jdem těm hajzlům rozkopat držky". Jiné stupně neznají. Proto jsou také už 300 let nasazováni do předních linií britské armády.

Francouzská vláda včera oznámila, že zvýšila stupeň pohotovosti z "Utíkejte" na "Schovejte se".

Vyšší stupně jsou už jenom "Kolaborujte" a "Vzdejte se".

Zvýšení stupně bylo urychleno nedávným požárem, který zničil jedinou francouzskou továrnu na bílé prapory. To mělo za následek naprosté ochromení branných sil této země.

Itálie navýšila pohotovost z "Rozčileného hlasitého křiku" na "Afektované vojenské pózování". Zbývají dva další stupně: "Nešikovné bitevní manévry" a "Přeběhnutí k druhé straně".

Němci zvýšili pohotovost z "Přehliživé arogance" na "Navlečte uniformy a zpívejte pochody". I oni mají v zásobě ještě dva další stupně: "Napadněte souseda" a "Prohrajte".

Naproti tomu **Belgičané** jsou jako obvykle na dovolené a jejich jediná starost je, že by se NATO mohlo stáhnout z Bruselu.

Španělé se těší, až uvedou do provozu své nové ponorky. Tyto designově vymazlené krasavice mají skleněná dna, aby nové španělské loďstvo mohlo v pohodlí pozorovat staré španělské loďstvo.

A jak je to u protinožců? **Austrálie** zvýšila stupeň pohotovosti z "Pohoda" na "To bude dobrý, vole". Zbývají jim dva vyšší stupně: "Kurňa, možná budem muset o víkendu zrušit grilování" a "Grilování se ruší". Tento nejvyšší stupeň si ovšem dosud žádná situace nevyžádala.

Dodatek: A jaké jsou stupně u Čechů? **Češi** asi mají jen jeden univerzální stupeň na všechno: „Na to se můžu vysr...“.

Khon se ptá: „Kdybych umřel, Sáro, tak to by sis našla někoho jiného?“

Sára se zamyslí: „No to víš, že za nějakou dobu asi ano.“

„A to by potom ten chlap bydlel v našem domě?“

„K tomu by asi muselo dojít.“

„A to by potom spal v naší posteli?“

„To víš Khon...asi ano.“

„A nosil by můj župan a moje pantofle?“

„Museli bychom šetřit, tak asi ano.“

„A to bys mu pak dala i moje golfové hole?“

„Ale Khon...to v žádném případě...vždyť on je levák.“

A jeden krátký, ale výstižný:

V každé řeči je na konci vtipu pointa. Jen v němčině je to sloveso.

Pak jsme reprodukovali některé vtipy, které poslal po internetu Pulec, ale bohužel, nelze je v Plaváčku publikovat. Ty se mohou slyšet jen na schůzce, často až po několika pivech, jak to je v té písničce od **Bobánka**:

"Hledali mě u Zpěváčků

Hledali mě u Fleků

Pak mě našli u Pinkasů

zmotanýho jak deku..."

Listárna

Možná mi něco uniklo, ale mluvilo se o nějaké podpoře oslavy výročí "pětky". Za sebe bych viděl jen možnost podpory finanční, ale to bych uskutečnil rád. **log**

Zdravím! Docela žiju, květen ale prožiju v lázních v Třeboni... **Selim**

Luděk:

omlouvám se převelice (z omluv poslední dobou prakticky nevyházím...), kromě obvyklých záležitostí, rekonstrukce bytu, plánovaná na „čtrnáct dní až 20 dní“ se vesele táhne třetí měsíc. No, koho to zajímá, já vím...

- 1) Příkladám konečně adresář. Jeho obsah reprezentuje „Pětka“, „Orbis“ (což jedno jest) + „Oldskaut“. Tedy tu a tam okruh lidí i mírně mimo Pětku. Je tam pár adres, ze kterých se vždy všechno vracelo, ale nechávám je tam, protože je třeba někdo zaktualizuje. (Ale mohu je pak vygenerovat a ze seznamu vyhodit, když by nebyly aktualizované.) Největší slabina je nedostatek e-mailových adres, protože boom s nimi nastal v době, kdy jsem se uchýlil do pozadí a přestal podobné věci aktivně vyhledávat. (Těch, kteří sami o sobě dodali aktualizaci své adresy je na prstech jedné ruky...) Navrhuji, abyste rozdali co největšímu počtu lidí (nejlépe podle generačního členění, aby mělo smysl), kteří by doplnili do tohoto souboru v revizním módu a uložili pod stejným jménem s iniciálami autora. Já bych pak setřídil a nacpal zpátky do databáze atd. I nadále platí, že jsem připraven databázi předat někomu, kdo se nalézá k podobným věcem v příznivější fázi svého života.
- 2) Bobánek mi svého času říkal, že byla nějak předjednána možnost natočit film v ČT o Pětce a že to momentálně spí. Měl bych když tak člověka, dokumentaristu s dvacetiletou praxí, který pro ČT dělá. Svého času natočil sérii filmů o politických věznicích (asi nejznámější o Miladě Horákové), já jsem se s ním setkal nad filmy pro myslivce (abychom se domluvili, že natáčel v Kanadě mezi mými příbuznými – bývalými politickými vězni). Hlavně je ale skaut a na přímý dotaz mi řekl, že by o to zájem měl. Mně osobně se styl jeho práce moc líbí. Navíc vše dělá sám (scénář, kamera, režie, střih, finální úprava) „na klíč“. Jmenuje se Jan Mudra, mobil: +420 602 378 027, mudra.max@centrum.cz.

Ten seznam jsem vygeneroval cca za 5 minut. Odhodlání sednout k tomu mi trvalo 2 měsíce... Tak to je skutečný stav věcí. Potvrďte mi, prosím, příjem, ztrácí se mi maily prakticky každý týden aspoň jeden. Díky.Ahoj, **Luděk**

Pacík: Po tomto Luděkově sdělení se na internetu rozjela e-mailová mašinerie jak připravit adresář. Celého procesu se zúčastnili **Luděk, Rud'a, Job, Pešek, Chingo, Hakim a Trumšaj**. Výsledkem je, že budeme mít adresář v snadno dostupné a flexibilní formě Accessu.

Oprava k fotografii z minulého čísla: **Logarismus:** Županovice 1971 - datum určitě špatně, pokud alespoň někteří lidé byli správně identifikováni. Např. Zdeněk byl už v Rakousku. Osobně bych si tipnul 61, maximálně 63.

Hakim: ta fotka v Plaváčku ze Županovic je o ca 10 let starší než píšeš - to se dělá Pacíku u dam, ne u fotek nefotogenických dorostenců !

Zdeněk: Ta fotka ze Zupanovic musí byt daleko starsi. V roce 1971 jiz mnoho z nas nebydlelo v Cechach (**Boja, Kušnička, Zub, Smeták** a ja taky ne). Pozdravuj kluky, ahoj

Ze současné e-mailové korespondence navazující na tábor na Souši v r.1957

Hezký den generále Grante,
jak dopadl boj Severu proti Jihu každý ví. Nikoliv však jak skončilo klání na táboře Souš. V neděli jsem se hrabal v kronice Jespáků a nostalgicky se přenesl na tábor v roce 1957. Výsledkem je pár vzpomínek, které ti dávám k zvážení do Plaváčka. Zároveň připojuji několik fotek (protože jsou neskenovány, jsou ve velmi špatné kvalitě). Ale všechny máš a já originály též.

At' žije jih,

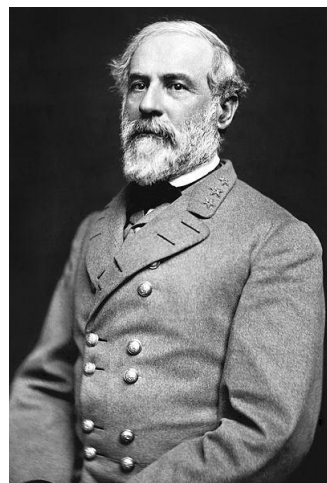
Bob

Milý poručíku.

Za prvé byste měl znát jméno svého generála a neplést si mně s tím zasraným Grantem. Za druhé ty vzpomínky jsou bezvadné a dávám je do tohoto Plaváčka. Ty fotky se pokusím najít. Myslím, že je mám naskenované v lepší kvalitě. Některé z těchto fotek asi už v Plaváčku byly, ale klidně tam mohou být znova.

Váš,

generál Lee v.r.

Vážený generále Lee,
strašně se omlouvám. Čin si zasluhuje popravu. My jižané víme, co znamená čest, úcta a vděk.

Již prostý voják **Bob**

Vojíne Bobe, ze přiznání chyby Vás opět povyšuji na praporčíka a souhlasím s tím, že budete popraven. Poprava se bude konat 8. června u guvernéra Englichy a bude provedena buď rumem, nebo slivovicí, dle vašeho posledního přání.

Salut,

Generál Robert Edward Lee.

Ps. Jako výraz ocenění vašich bojových zásluh vám věnuji svou fotografii.

Pane generále,

Vaše velkorysost nemá mezí. Jsem šťastný, že pod vaším velením mohu i zemřít. Doufám, že Vaši podobiznu v Plaváčku uvidí i ostatní.

Praporčík **Bob**

Tři oddílové nástupy (*Vzpomínka Boba na Braťku*)

Nástup 1.

Píše se rok 1957. Je to rok mého prvního letního tábora v oddíle žactva a dorostu jachetního oddílu Praha (zástupný název pro 5.oddíl vodních skatů). Pořádá se na přehradě Souš v podhůří Jizerských hor. Poznávám rytmus táborového života, který se opakuje od samotných počátků skautingu, sahající do dob první republiky. Stavíme podsady, budujeme kuchyň, jídelnu, latriny, táborový kruh, lodní můstek se stožárem. Ten je napodobením lodních stěžní s příčným ráhnem pro oddílové vlaječky a vlajkou oddílu a vratiráhnem pro státní vlajku, která se bude vztyčovat každý den. Třetí den jsme hotovi. Ozývá se třikrát krátké zahvízdnutí, které je znamením nástupu. Vybíháme od našich stanů, v slavnostním úboru a poprvé se stavíme na strany čtverce nově zřízeného stanoviště před stožárem a lodním můstkem. Pod ním již stojí přístavní (jsou starší, zkušenější a my k nim vzhlížíme s úctou). Velí pozor, začnou pískat a zvonit na lodní zvonec. Přichází kapitán Švígo a zakladatel našeho oddílu Braťka. Oba v námořnických uniformách, ale jinak každý zcela jiný. Švígo urostlý, ramenatý, svalnatý, atletický, ani kilo navíc. Braťka spíše menší, nenápadný, mírně nahrbený, má brýle, spíše jako stavitel lodí, který její kormidlování svěřil jiným. A ono tomu tak asi je! Nikdo nepochybuje o jeho díle, jehož projevem je i dnešní nástup. Zkrátka jsem součástí určitého ceremoniálu, parádek, zevně projevované kázně, poslušnosti, tak, jak jsem si vždy představoval, že patří k námořnictvu. A my jsme přece vodní skauti. Braťka k nám promlouvá. Děkuje nám, že jsme dokončili stavbu tábora a nyní nás již čeká jen bohatý a zajímavý program. Jsem nadšený. Splnily se mi tajné sny zrozené z knih Foglara, Nováka, Maye, Londona, Seetona. Za těch pár měsíců jsem však poznal i negativa života v klubu. Za nejzřetelnější jsem vždy považoval určité elitářství jejich členů. Mezi tzv. kofry jsem nikdy nepatřil. Asi jsem nikdy nebyl první, nehrál jsem výborně softbol, špičkově nelyžoval, skvěle neplaval, nevynikal v uzlování, morseovku znal jen průměrně, nebyl jsem ani vtipný ani výmluvný. Přesto se na mě obrací Braťka. Na kluka, kterého sotva zná. „Kofří“ poslouchají a on hovoří o mých kruzích pod očima jako důsledku vyčerpávající práce. Těch několik vět se vrývá do mé mysli a já na ně pravděpodobně nikdy nezapomenu.

Nástup 2.

Jsme asi v jedné třetině táborového běhu. Zatím máme krásné počasí. Abychom alespoň trochu zabránili rozpínavosti tzv. mastňáků, vyvěsili jsme v okolí tábora výstražné cedulky o žloutence v táboře. Dnešní nástup je zase ve znamení počínajícího letního slunečného dne. Stojíme na nástupišti a ranní ceremoniál se opakuje. Po schůdkách můstku pod lodním stěžněm stoupají kapitán Švígo a Braťka. Nejprve hovoří kapitán Švígo. Dovídáme se o programu dnešního dne. Nevím přesně, co nás čeká, vše poznávám poprvé a moc se těším. Pak se ke slovu dostává Braťka. Přeje nám pěkný den, ale současně nás varuje. „Blíží se bouřka. Přejde velmi brzo. Tak do čtvrt hodiny.“ Je bezvětří, obloha je zcela bez mráček, jako vymetená. Nikde žádné barometry, termografy, hydrografy, žádné depeše vzdálených meteorologů, ale ani rosnička v láhvi. Jaká je teplota, tlak, vlhkost vzduchu? Jen ten sporný pán, kterého si sice velmi vážím, ale odmítám mu věřit tu úplně nelogickou a absurdní předpověď. Rozcházíme se a já se převlékám do pracovního obleku. Právě přetahuji tričko přes hlavu, když slyším zahřmění. V 10 minutách se nebe zatáhne a spustí se hustý déšť.

Nástup 3.

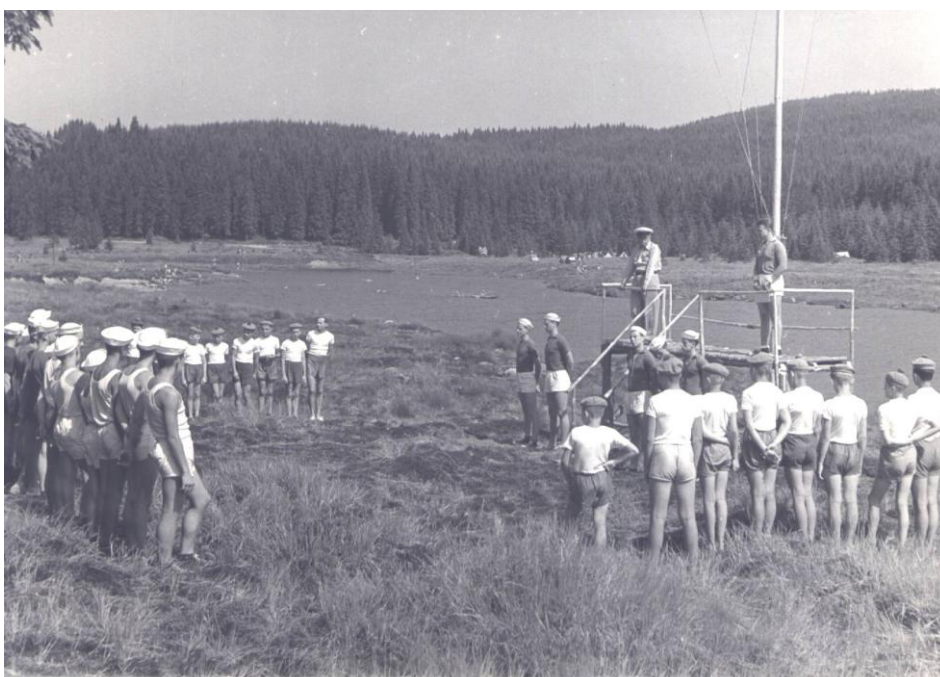
Bouřka není jen tak obyčejná. Odstartuje deštivé období, které nekončí ani po dvou ani po pěti dnech. Nastává období dešťů. Název Souš je skutečným výsměchem letošního roku. Již nemám ani jednu věc suchou. Před týdnem na chvíli přestalo pršet a my jsme sušili jako vztekli. Ale zbytečně. Pouze se změnil promočený oděv na svršky vlhké. Navíc jsou zatuchlé a zapáchající od mocného kouře, málo mocného ohně. Po několika hodinách znovu trvalý a beznadějný déšť. Naším stanem teče dnes regulerní potok, který plně ignoruje odvodné stružky kolem podsady. Na stanovišti stojíme již ve stojaté vodě, která nám sahá nad kotníky a u lodního můstku je to ještě horší. Kapitán se procochtává ke schůdkům. Již po nich stoupá a hladinu rozlitého jezera nechává někde dole. Stále prší. Oznamuje nám: „ Situaci musíme hodnotit jako kritickou a naděje na zlepšení je nulová. Nezbyvá nám, než si přiznat, že počasí nás přemohlo a my musíme tábor předčasně ukončit.“ Velí rozchod a nakonec jsou to oni , kteří sestupují z lodního můstku a odcházejí z nástupového prostranství až po nás. Je to pro mě silný zážitek, plný emocí. Loď se potápí, kapitán ji opouští jako poslední. Na nás je, abychom si přiznali porážku, ale nikoliv, abychom se vzdali. Dokážeme to? Jde o prohru nebo vítězství?

Kapitánský můstek na táboře Souš 1957

Na můstku kapitáni **Brat'ka** a **Švígo**, pod můstkem přístavní: **Zdeněk**, **Pacík**, **Ludva**, **Boja**, **Strašidlo**

Ranní nástup mužstva

Nástup posádky: Na kapitánském můstku zleva: **Brat'ka, Švígo, Petr, Autogen, Riky**

Československou vlajku vztyčuje **Ludva**, za ním přístavný **Kušnička**

Nástup mužstev: v čele pražská mužstva Žraloci, Jespáci, Wikingové, Rackové, na křídlech mužstva z Ústí n. Labem: Jak se ústecká mužstva jmenovala? Byli to Piráti a ?

Totem Pirátů (to je nápis na fotografii, ale nebyl to totem Wikingů?). Před totemem se nacvičuje program k táboráku. Zleva: **Pavlátko, Plaveček, ?, ?, Čuchně, Jakub, Kotě, Bobánek, Autogen, Rost'a, ?**. Vzadu **Pacík, Cancítko, Ludva, Zdeněk**

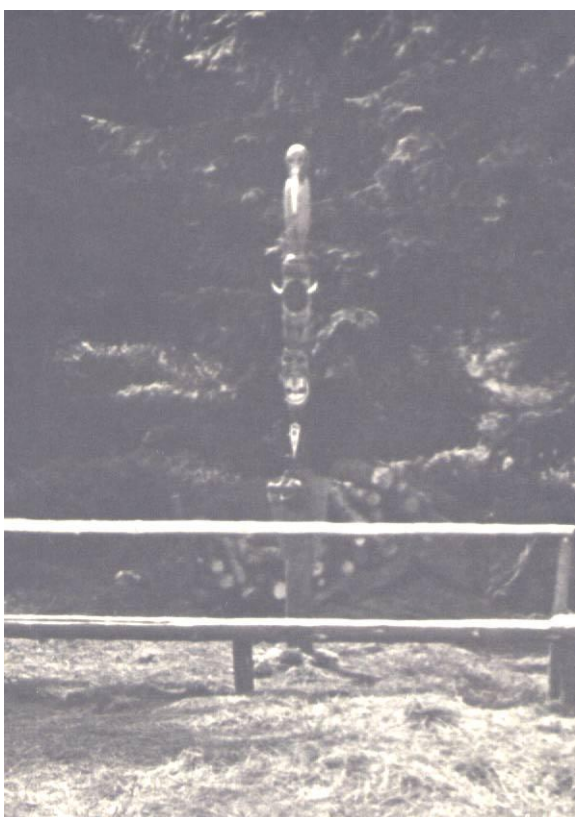
Detail totemu Pirátů (ale asi Vikingů)

Totem Racků dohotovuje **Foki** a **Mario**

Totem Žraloků

Totem Jepáků (nemá někdo lepší fotografii?)

Zajímavíost ze světa

Tuhle fotku nasli ve fotaku pri uklizeni po tsunami. Je uzasne, ze pametova karta byla porad jeste dobra. Ta fotka opravdu rika jak se to stalo. Vidite jak vysoka je ta stena vody!! 1/2 vteriny pred Tsunami. Fotka je z ostrova Sumatra a vyska vln je priblizne 32m. Nasli fotku ve fotaku po tom nestesti. Nemuzeme si byt jisti, ale nejspis ten, kdo to fotil neni uz zivy. Jednalo se o sekundy. Dnes muzeme videt to posledni, co ten fotograf videl ve svem zivote.

Tak tohle asi zažil **Kačka** – ale ta vlna určitě nebyla taková.